

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobkyně: **K. C.**
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Adamem Biňovcem
sídlem Bykoš 41, 267 01 Králův Dvůr - Bykoš

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2019, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Valašské Meziříčí (dále jen „městský úřad“) ze dne 14. 8. 2018, č. j. X, kterým městský úřad uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o silničním provozu“).
2. Přestupku se měla žalobkyně dopustit tím, že jako provozovatelka vozidla značky BMW 525, RZ X, v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistila, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovené tímto zákonem, neboť 24. 6. 2017 v 5.52 h na pozemní komunikaci ve Vsetínské ulici poblíž proluky na ulici Příční v obci Valašské

Meziříčí, ve směru jízdy do centra obce, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích na 50 km/h, nezjištěný řidič řídil výše uvedené vozidlo a jel rychlostí nejméně 61 km/h, což bylo zjištěno automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, nejvyšší dovolenou rychlost v obci překročil nejméně o 11 km/h a naplnil znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 ve spojení s § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Městský úřad uložil žalobkyni za přestupek pokutu 1 700 Kč.

3. **Žalobkyně v žalobě** namítala nezákonnost provedeního měření, protože měření má bránit vzniku škodlivých následků a nemá sloužit k naplňování obecních rozpočtů. V daném místě se žádné nehody nedějí a za posledních 11 let se v blízkém okolí staly pouze dvě nehody a ani jedna z nich nebyla způsobena nepřiměřeně rychlou jízdou. Správní orgány nedoložily, že obecní policie měřila na místě určeném Policií ČR a současně postupovala při tomto měření v součinnosti s Policií ČR. Podle § 124 odst. 13 zákona o silničním provozu obecní policie je pověřena pouze a výhradně řešit některé vybrané přestupky příkazem na místě. O přestupku tak neexistují jakékoliv použitelné důkazy.
4. Žalobkyně k výzvě městského úřadu o úhradě určené částky sdělila, že před datem údajného přestupku podala žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru vozidel Magistrátu hlavního města Prahy a sdělila městskému úřadu spisovou značku řízení, proto za přestupek neodpovídá. Nový vlastník vozidla byl nekontaktní. Žalovaný použil závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) z 28. 2. 2018, č. j. 1 As 222/2017-40, nesprávně. Zápis v registru vozidel je údajem pouze evidenční povahy. Správní orgány porušily zásadu materiální pravdy, ani po předložení kupní smlouvy žalobkyní se nepokusily eliminovat nesoulad evidovaných a skutečných údajů o provozovateli vozidla.
5. Správní orgány pominuly liberační důvody. Podle žalobkyně je správní orgán povinen liberační důvody hledat a uplatňovat i v případech, kdy nejsou v daném předpisu výslovně upraveny, a to v souladu s právním názorem NSS podle rozsudku z 18. 4. 2013, sp. zn. 1 As 188/2012, a z 18. 5. 2016, sp. zn. 3 As 204/2015. Po žalobkyni bylo možné požadovat pouze opatření, které je teoreticky a ekonomicky možné (viz rozsudek Krajského soudu v Praze z 23. 6. 2015, sp. zn. 46 A 86/2013). Vozidlo je již mimo kontrolu žalobkyně a sankce nemá jiný než fiskální efekt. Zákon je v tomto směru neúměrně tvrdý.
6. Žalobkyně v odvolání namítala, že určení sankce bylo provedeno v rozporu se zákonem, odůvodnění výše je nedostatečné a nesprávné. Městský úřad neuvedl žádné konkrétní polehčující či přitěžující okolnosti a nepřihlédl ani k osobě žalobkyně, ani k tomu, že nebyla v době spáchání přestupku provozovatelkou vozidla. Žalovaný se s touto námitkou nevypořádal.
7. Žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil, neboť skutek, o němž se vede řízení, se nestal, případně aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
8. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** vysvětlil, že přestupek spočívající v překročení rychlosti v obci byl zjištěn snímkem z radarového rychloměru RAMER 10T, který byl v době měření ověřen a plně způsobilý k měření nejvyšší dovolené rychlosti v určeném místě. Žalobkyně neuvedla žádné konkrétní důvody, které by mohly použitelnost takového důkazu vylučovat. V souladu s judikaturou NSS tento záznam doprovázený fotografickým materiálem je neopakovatelným a neodkladným úkonem (rozsudek NSS sp. zn. 10 As

25/2014). Pokud by radar nebyl řádně nastaven, měření by vůbec neproběhlo (rozsudky NSS sp. zn. 1 As 83/2013, sp. zn. 1 As 53/2017). K námitce o nehodách se žalovaný vyjádřil v napadeném rozhodnutí. Navíc žalovanému je z vlastní rozhodovací činnosti dobře známo, že od zahájení měření došlo k výraznému snížení průjezdu rychlostí nad 90 km/h (o 90 %) v daném úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 50 km/h a současně došlo k poklesu zjištěných přestupků o 5 %. Tento poznatek získal žalovaný z jiného řízení prostřednictvím sdělení velitele Městské policie Valašské Meziříčí č. j. KUZL-74877/2018.

9. Žalovaný se podrobně zabýval i odvolací námitkou vůči součinnosti obecní policie s Policií ČR. Splnění těchto podmínek je zajištěno, pokud jde o měření na místech určených Policií ČR, přičemž součinnost postačí prokázat pouhým prohlášením Policie ČR a odkazem na internetové stránky města Valašské Meziříčí (srov. rozsudky NSS sp. zn. 7 As 311/2018, 4 As 259/2018 nebo 9 As 212/2017). Právě § 79a zákona o silničním provozu je jedním z nástrojů, které brání tomu, aby měření rychlosti prováděné obecní policií bylo „nástrojem pro plnění obecní pokladny“, protože právě v kompetenci Policie ČR je posoudit přínos měření pro bezpečnost silničního provozu v konkrétním místě.
10. Odkaz žalobkyně na § 124 odst. 13 zákona o silničním provozu je nepřipadný, protože toto ustanovení dává obecní policii pravomoc ukládat pokuty za vybrané přestupky příkazem na místě. V řešeném případě pokutu ukládal městský úřad a nikoliv obecní policie.
11. Žalovaný nesouhlasil s tím, že liberačním důvodem je podání jakékoliv žádosti. Žalovaný odkázal na rozsudek NSS z 23. 7. 2019, č. j. 1 As 318/2018-45 (o zamítnutí kasační stížnosti žalobkyně), který se týkal právě žalobkyně a totožného skutkového případu. Rozdíl s posuzovanou věcí spočívá v tom, že nyní žalobkyně nepřiložila k odvolání žádost o změnu provozovatele vozidla a nepřiložila ji ani k žalobě. Nicméně žalovaný v rozhodnutí s odkazem na listiny založené ve spise (výpis z evidenční karty řidiče) dovedl, že ke změně vlastníka/provozovatele vozidla v registru nedošlo, a proto s odkazem na judikaturu NSS stále platí odpovědnost žalobkyně za případné přestupky, a to i v budoucnu. Pokud by žalobkyně žádost o zápis změny vlastníka vozidla podala před spácháním přestupku, musela by se taková změna projevit v centrálním registru vozidel. To se ale v průběhu dvou let od údajného podání žádosti nestalo. Ostatně žalobkyně nedoložila ani k žalobě důkaz o tom, že již není provozovatelkou vozidla.
12. **Žalobkyně v replice** doplnila, že argumentace blízkostí školy je nepřiléhavá, neboť k údajnému přestupku mělo dojít v 5.52 h ráno, přičemž podle informací na webu není škola otevřená před 6.30 h, takže posouzení materiálního znaku je nesprávné. Argumentace snížením počtu průjezdů lokalitou rychlostí 90 km/h je nepřiměřená, protože u údajného přestupku šlo o údajnou rychlost 61 km/h. Proti skutečnostem ve vyjádření k žalobě žalobkyně namítla, že návod k rychloměru RAMER 10 v revizi ze 17. 9. 2015 například na straně 15 obsahuje prázdné fotografie pořízené tímto zařízením, revize z 17. 10. 2011 na straně 68 zobrazuje vozidlo Škoda Octavia s vypočtenou délkou 8,9 m, přičemž délka tohoto vozidla je asi 4,5 m, což bylo způsobeno nesprávně nastaveným úhlem měření, dále notoricky známá je příručka metrologa II. kategorie Hájka, která má sloužit k vyhodnocování výstupů ze zařízení RAMER a v níž jsou označeny některé snímky tímto zařízením pořízené jako nesprávné, ač vznikly. To vše lze osvědčit praktickým pokusem se zařízením RAMER 10. Žádný analogový radar není schopen ověřit například skutečnost, že je ustaven v nesprávném úhlu nebo skutečnost, že je osa hlavy ustavena proti zatačce, což vedle návodu dokazuje i příručka pro vyhodnocení záznamů ze zařízení

RAMER. Podle rozsudku NSS z 30. 4. 2019, sp. zn. 4 As 91/2019, nejsou přenositelné závěry o funkčnosti rychloměru AD9C na rychloměr RAMER.

13. Na posuzovanou věc nelze aplikovat rozsudek NSS č. j. 1 As 318/2018-45 v jiné věci žalobkyně, protože tehdy žalobkyně nereagovala na výzvu k úhradě určené částky a v odkazované věci nebyly splněny ani liberační důvody, protože žalobkyně byla obviněna z přestupku provozovatele ještě předtím, než podala žádost o změnu provozovatele.
14. Ohledně určení výše sankce žalobkyně shledala přístup žalovaného jako přepjatý formalismus.
15. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
16. Krajský soud ve vztahu k žalobním námitkám zjistil **ze správního spisu** spáchání přestupku řidiče i provozovatelky vozidla tak, jak je soud popsál v úvodní části tohoto rozsudku.
17. Nedůvodná je námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí městského úřadu a žalovaného jako jeden celek obsahují všechny náležitosti podle § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), všechny rozhodovací důvody, včetně potřebných úvah o sankci. Městský úřad uvedl, že žalobkyně měla jako provozovatelka vozidla znát své povinnosti a že řidič spáchal přestupek v blízkosti přechodu pro chodce a školy pro sluchově postižené. Přitom k poškození zdraví nebo hmotné škodě nedošlo. Žalovaný k odvolací námitce nesprávného směřování přestupku řidiče a přestupku provozovatelky vozidla uvedl, že oba přestupky jsou úzce spjaty a úvahu městského úřadu potvrdil jako správnou.
18. Neopodstatněná je námitka, že o přestupku řidiče neexistují žádné důkazy. Součástí spisu je ověřovací list rychloměru s platností ověření od 12. 9. 2016 do 11. 9. 2017 a záznam o přestupku pořízený automaticky rychloměrem, který zachytil fotografii vozidla zezadu a údaje o čase a místě spáchání přestupku řidiče vozidla. Tento jedinečný, nezaměnitelný, neopakovatelný a klíčový důkaz je v souladu s oznámením přestupku. Záznam z rychloměru obsahuje skutečnosti odpovídající neopakovatelným a neodkladným úkonům. Žalobkyně výstup z rychloměru nezpochybnila žádným relevantním tvrzením ani důkazem, pochybnosti do zjištěného skutkového stavu nevnesla, a proto šlo o přípustný důkaz. V tomto ohledu lze odkázat na vysvětlení průběhu automatických korekcí měřicího přístroje RAMER 10 C v rozsudku NSS ze dne 3. 5. 2017, č. j. 6 As 40/2017-32. Platnost a přesnost měření použitého silničního radarového rychloměru byla řádně doložena ověřovacím listem. Ověřovací list rychloměru je veřejnou listinou, u níž se presumuje správnost (viz rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2016, č. j. 1 As 101/2016-77). Ke zpochybnění správnosti ověřovacího listu musí existovat konkrétní skutkové či právní důvody vyvolávající rozumnou pochybnost. To se v posuzovaném případě nestalo.
19. Zjištěný skutkový stav má oporu ve správním spisu, zejména v záznamu o přestupku z rychloměru, a je dostatečný pro závěr, že byly naplněny znaky skutkové podstaty přestupku řidiče vozidla.

20. Lichá je námitka, že správní orgány pominuly liberační důvod. Ten měl spočívat v tom, že žalobkyně podala žádost o změnu provozovatele vozidla u Magistrátu města Prahy, což městskému úřadu sdělila a uvedla spisovou značku řízení.
21. Podle rozsudku NSS z 28. 5. 2020, č. j. 9 As 346/2019-28, k žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel podle § 8a odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, je nutné doložit také protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 30 dní, a zelenou kartu vydanou podle zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, není-li silniční vozidlo vyřazeno z provozu [§ 8 odst. 4 písm. a) body 2 a 3 zákona č. 56/2001 Sb.].
22. Žalobkyně ani správním orgánům ani soudu nedoložila, že by podala řádnou žádost o změnu provozovatele vozidla, včetně citovaného protokolu a zelené karty, ani to, že by Magistrát města Prahy žádosti žalobkyně vyhověl. Naopak, správní orgány zjistily z registru vozidel, že žalobkyně byla vedena jako provozovatelka vozidla ke dni spáchání předmětného přestupku, ke dni 25. 8. 2017 (vyhledání karty vozidla ve správním řízení městským úřadem) až do 13. 3. 2018, kdy došlo k ekologické likvidaci vozidla (podle karty vozidla ze dne 14. 8. 2018, jak zjistil žalovaný). Bylo na žalobkyni, aby při převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu (a ideálně ještě před ním) jednala přiměřeně odpovědně a obezřetně tak, aby mohla splnit svou zákonnou povinnost požádat o zápis změny vlastníka se všemi náležitostmi, a vyhnula se tak případným negativním důsledkům spojeným s tím, že údaj v registru neodpovídá skutečnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2019, č. j. 1 As 318/2018-41, č. 3917/2019 Sb. NSS).
23. Neopodstatněná je námitka, že měření rychlosti bylo v posuzovaném případě nezákonné. Soud souhlasí se žalovaným, že oprávnění obecní policie řešit předmětný přestupek není dáno § 124 odst. 13 zákona o silničním provozu – to upravuje pouze způsob řešení vybraných přestupků příkazem na místě.
24. Městská policie Valašské Meziříčí postupovala podle oznámení přestupku v součinnosti s Policií ČR – stacionární radar byl umístěn v souladu s § 79a zákona o silničním provozu a jednalo se o místo schválené Policií ČR.
25. Podle názoru soudu v posuzovaném případě s ohledem na procesní strategii žalobkyně (námitka byla vznesena až v odvolacím řízení, obdobné námitky a postup žalobkyně použila ve věci sp. zn. NSS 1 As 318/2018) postačuje, že informace o umístění rychloměru a úseku schváleném Policií ČR byla obsahem oznámení přestupku městskou policií (poslední odstavec). V případě bagatelního přestupku za okolností posuzovaného případu a při znalosti dalších obdobných případů (u zdejšího soudu sp. zn. 65 A 98/2019) je zde důvěra v údaje poskytnuté městskými strážníky a není třeba konat rozsáhlé dokazování, a to ani dohodami Městské policie a Policie ČR, protože je to v daném případě nadbytečné. V posuzovaném případě k překročení nejvyšší dovolené rychlosti 50 km/h došlo v zastavěném, obydleném území, u přechodu pro chodce a u školy pro sluchově postižené. S vyšší rychlostí je spojena delší brzdná dráha a horší možnost reakce řidiče na nenadálé události v silničním provozu, které lze v zastavěném území obce předpokládat s ohledem na možný zvýšený pohyb chodců a počet vozidel vyjíždějících z vedlejších komunikací. Ustanovení § 79a zákona o silničním provozu konkrétní formu stanovení míst k měření rychlosti a související spolupráce nespecifikuje, a proto může být součinnost dokázána i

prohlášením jednoho z takto spolupracujících subjektů, o jehož pravdivosti není důvod pochybovat (srov. rozsudek NSS č. j. 9 As 212/2017-47).

26. Námítky obsažené v replice žalobkyně ze dne 5. 9. 2019 jsou podané po dvouměsíční lhůtě pro podání žaloby (týkaly se funkčnosti rychloměru a absence materiálního znaku). Podle § 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s. rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body žalobce může jen ve lhůtě pro podání žaloby. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Proto se soud nemohl těmito pozdě podanými žalobními námitkami zabývat. Navíc pro založení odpovědnosti provozovatele vozidla za správní delikt je sice podle § 125f odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích nutné, aby porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazovalo znaky přestupku podle tohoto zákona, toto ustanovení však nelze vykládat tak, že jsou správní orgány v řízení o správním deliktu povinny zjišťovat, zda byly naplněny všechny předpoklady přestupkové odpovědnosti řidiče vozidla. Pro splnění podmínky podle § 125f odst. 2 písm. b) citovaného zákona postačí, že jednání řidiče vykazuje znaky přestupku (podle rozsudku NSS z 28. 11. 2016, č. j. 8 As 156/2016-35).
27. Žalobkyně v žalobě navrhla, aby soud řízení o přestupku zastavil. To zákon soudu neumožňuje ani tehdy, když by zjistil nezákonnost napadeného rozhodnutí. Podle § 78 s. ř. s. soud může pouze napadené rozhodnutí zrušit, prohlásit za nicotné anebo žalobu zamítnout, resp. za podmínek § 78 odst. 2 s. ř. s. moderovat trest, pokud byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených. Řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí je totiž řízením přezkumným, kasačním (zrušovacím), nikoli apelačním (reformativním).
28. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.
29. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 12. ledna 2021

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně

